

گزارش
ویژه

تحلیلی پیرامون دستور رئیس جمهوری مبنی بر الحق سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استانها به استانداری‌های سراسر کشور:

پیشینه:

سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور در اجرای ماده ۱ قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی اجتماعی فرهنگی مصوب ۷۹/۱/۱۷ براساس مصوبه هشتاد و ششمین جلسه شورای اداری در ۷۸/۲/۱۱ به منظور تحقق مطلوب وظایف و اختیارات رئیس جمهوری موضوع اصل ۱۲۶ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و تامین یکپارچگی در مدیریت کلان از ادغام دو سازمان "برنامه و بودجه" و "امور اداری و استخدامی کشور" تشکیل شد. سازمانهای استانی مدیریت و برنامه‌ریزی فعلی به حکم قوانین بودجه‌های^۱ سالیانه و قانون برنامه چهارم توسعه و قانون محاسبات عمومی قانون تنظیم پخشی از مقررات مالی دولت و قانون وصول برخی از درآمدهای دولت تشکیل شده و وظایف قانونی بر عهده آنها گذاشته شده است.

بحث تغییر ساختار سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی - واگذاری سازمانهای مدیریت استانی به استانداری‌ها- برای اولین بار در زمان ریاست دکتر نجفی در دوره اول دولت خاتمی در سازمان برنامه و بودجه سابق مطرح شده بود و پس از آن به علی‌باروی کارآمدن روسای جدید از دستور کار خارج شد.

سرانجام در تاریخ ۸۵/۷/۲۴ دستور رئیس جمهوری مبنی بر واگذاری سازمانهای مدیریت استانی به استانداریها صادر شد و متعاقباً در وزارت کشور مورد تصویب قرار گرفت. این موضوع واکنش‌های متفاوتی را در میان صاحب نظران اقتصادی حقوقی و سیاسی در پی داشته است. در این قسمت به متن ابلاغیه و دلایل موافقان و مخالفان خواهیم پرداخت:

"براساس این ابلاغیه، به منظور تمرکزدایی، تسريع در امور استانها و پیشرفت در امر سازندگی و عمران استانها و حسن اجرای امور، با استفاده از اختیارات اصل ۱۲۶ قانون اساسی مقرر می‌دارد:

- ۱- سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی هر استان، زیرمجموعه استانداری تعریف گردد. -۲- ساختار جدیدی با رعایت قوانین مربوطه با پیشنهاد مشترک وزیر کشور و رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور به تصویب رئیس جمهوری می‌رسد و تا آن زمان، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی هر استان با کلیه پست‌های سازمان زیرمجموعه استانداری قرار می‌گیرد و رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان به عنوان معاونت استاندار و رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان انجام وظیفه خواهد نمود".

- موافقان این دستور را درست و جسوارانه، در راستای سیاست عدم تمرکز و اقدامی بزرگ در نظام اداری توصیف می‌کنند و دلایل خود را اینگونه مطرح می‌کنند:

۱- ادغام باعث تسریع در مبادله موافقت نامه ها و ابلاغ تخصیص اعتبارات و ایجاد هماهنگی بین مدیریت سیاسی و برنامه‌ریزی استانها می‌شود و دستاوردها اصلی آن افزایش سرعت امور اجرایی در سطح استانها است.^۳

۲- سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی در جایگاه اصلی خود به عنوان مرکز فکر و اندیشه و برنامه‌ریزی کلان برای کشور قرار می‌گیرد که لازمه آن منفک کردن کارهای زایدی است که موجب پیچیدگی و کندی کارها می‌شود.

۳- موضع نظارتی دولت و کنترل امور تاسطح روسانها تقویت می‌شود و حیف و میل پروژه‌ها جلوگیری می‌شود.

۴- عمل به برنامه چهارم توسعه مبنی بر تمرکز زدایی و استفاده بهینه از منابع کشور تحقق می‌یابد و این امر به کوچک‌سازی دولت منجر می‌شود و علاوه بر آن به مدیران در سطوح بخش و شهرستان برای حضور در توسعه هماهنگ منطقه‌ای و ملی فرصت داده می‌شود که خود سبب آزاد شدن پتانسیل بزرگی در جهت توسعه کشور می‌گردد.^۴

۵- هماهنگی بین بخشی و روابط منسجم با مدیریت کلان کشور، تحول مدیریت نیروی انسانی به ویژه در سطح استانی به پایین و طراحی آموزش کارآبرای تربیت مدیران ایجاد می‌شود.^۵

۶- روان‌سازی تخصیص منابع و بودجه‌های عمرانی، توسعه و روان‌سازی مدیریت عمومی استان را به همراه می‌آورد.

۷- این تصمیم طبق اصل ۱۲۶ قانون اساسی که مقرر می‌دارد "رئیس جمهور مسئولیت امور برنامه و بودجه و امور استخدامی کشور را مستقیماً بر عهده دارد" اتخاذ شده است و تفویض مسئولیت‌ها جزء بدیهیات اختیارات دولت است بنابراین دولت برای اجرایی کردن تصمیم خود نیازی به مصوبه مجلس ندارد.

۸- استانداران در مناطق مختلف کشور به مثابه یک رئیس جمهور کوچک در منطقه مورد ماموریت خود هستند و تفویض اداره سازمانهای استانی مدیریت و برنامه‌ریزی از سوی رئیس جمهوری به آنها منع قانونی ندارد. علاوه بر آن طبق این دستور مشکل عدم هماهنگی میان استاندار و مدیریت اجرایی استان رفع می‌گردد.

- اما مخالفان این اقدام را غیر حقوقی، فراقانونی، غیرکارشناسانه، غیرقابل اجرا و خطرناک ارزیابی می‌کنند و استدلال‌های خود را بدین گونه مطرح می‌نمایند:

۱- ادغام یک سازمان فرابخشی و نهاد کارشناسی و تخصصی و اقتصادی در یک دستگاه اجرایی که وجه غالب فعالیتهای آن سیاسی و امنیتی است فرآیند تصمیم گیری منطقی مبتنی بر نظر کارشناسی را برای توسعه استانی و منطقه‌ای خدشه دار می‌کند.^۶

۲- سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی یک مغز هدایت کننده در سیستم اجرایی و مدیریتی است که باید از رویکرد فرابخشی و قدرت امر و نهی برخوردار باشد این ادغام سبب از بین رفتن قدرت آن می‌شود.^۷

۳- نظارت مردمی بر بخش‌های اجرایی کم می‌شود زیرا استانداران نوعاً با گرایش‌های سیاسی انتخاب می‌شوند در حالی که سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی صرفاً یک نهاد تخصصی و کارشناسی است، ادغام سبب می‌شود مقام نظارت و اجرای ایکدیگر خلط گردد برای مثال یک استاندار هم باید پروژه عمرانی را اجرا کند و هم بر آن نظارت کند.^۸

۴- تمرکز زدایی در برنامه چهارم توسعه عبارت است از "انتقال اختیار مسئولیت از مرکز (قدرت مرکزی) به سه^۹ گروه واحد‌های محلی، NGO (سازمانهای مردمی و غیردولتی) و نهادهای مردمی. ادغام سازمان مدیریت استانها در استانداری تمرکز زدایی نیست بلکه تراکم زدایی است که در واقع نوعی از تمرکز اداری است که بخشی از اختیارات تصمیم گیری به مقامات قوه مرکزی در محل داده می‌شود.

طبق تحلیلی صحیح تر این ادغام تراکم زدایی هم نیست بلکه جایگاهی وظایف دستگاههای دولتی است. به علت عدم تعریف صحیح روابط مالی دستگاههای محلی به فکر برداشت هر چه بیشتر از دولت می‌افتد که منجر به فساد اداری بیشتر و بزرگ‌تر شدن دولت می‌گردد.^{۱۰}

۵- این دستور به سبب مخدوش شدن استقلال سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور می‌گردد و بعد از واگذاری سازمان مدیریت استانها به استانداریها، وظایف بودجه‌نویسی و استخدام نیز از این سازمان گرفته می‌شود و سازمان صرف‌مسئول تدوین برنامه‌های توسعه می‌شود.

۶- اصل مهم و تعیین کننده در برنامه‌ریزی و بودجه اصل جامعیت است که اهداف مختلف را با یکدیگر سازگار می‌نماید این دستور به سبب اختلال در بودجه اصلی استانداری کلان خواهد شد^{۱۱} و روند تخصیص منابع را سیاسی خواهد کرد. به علت سیاسی نبودن کارکرد و نقش سازمان مدیریت به عکس وزارت کشور، این تصمیم باعث تداخل شدید وظایف این دو نهاد می‌شود وظیفه اصلی استانداریها برقراری امنیت و امور اجرایی استان و وظیفه برنامه و

ادغام یک سازمان فرابخشی و نهاد کارشناسی و تخصصی و اقتصادی در یک دستگاه اجرایی که وجه غالب فعالیتهای آن سیاسی و امنیتی است فرآیند

تصمیم گیری منطقی مبتنی بر نظر کارشناسی را برای توسعه استانی و منطقه‌ای خدشه دار می‌کند

توسعه بر عهده سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان است که طبق قانون برنامه های توسعه در اختیار وزیر کشور نیست.

۷- طبق اصل ۱۲۶ قانون اساسی مسئولیت امور برنامه و بودجه و امور اداری و استخدامی کشور بر عهده رئیس جمهور گذاشته شده است از اینرو نه با تصویب هیات وزیران و نه با تصویب قانون نیز نمی توان تمام یا قسمی از وظایف و مسئولیت های مورد نظر رادر اختیار وزارت توانه ای خاص فرازداد زیرا این امر خلاف نص قانون اساسی است. علاوه بر این مسئولیت پاسخگویی در ارتباط با برنامه و بودجه و امور اداری و استخدامی مستقیماً بر عهده رئیس جمهور است و در اجرای اصل ۸۸ و ۸۹ قانون اساسی مسئولیت پاسخگویی در زمینه موضوعات یاد شده در مقابل نمایندگان مجلس شورای اسلامی با شخص رئیس جمهور است حال آنکه در صورت واگذاری وزیر کشور مورد سوال قرار می گیرد.

هم چنین اصل ۱۳۳ قانون اساسی حراس است دارد که تعداد وزیران و حدود اختیارات هر یک از آنها را قانون معین می کند بنابراین مصوبه دولت نمی تواند اموری را که به طور قانونی خارج از صلاحیت یک وزارت توانه است جزء وظایف آن قرار دهد. و اخذ چنین تصمیماتی خارج از وظایف هیئت وزیران، و از اختیارات قوه مقننه است. طبق اصل ۱۳۶ قانون اساسی رئیس جمهور می تواند اختیارات مصرح را به فرد دیگری تفویض نماید اما نمی تواند امر به تداخل موضوع و یا وظیفه سازمانها و وزارت توانه ها نماید. افزایش اختیارات یک وزارت بدون اصلاح ساختار قانونی آن با اصل پاسخگویی مطابقت ندارد زیرا وزیر مسئول پاسخگویی به امری است که از لحاظ قانونی مامن ندارد.^{۱۲} تشکیل سازمان برنامه و بودجه استانها طبق لایحه^{۱۳} قانونی شورای عالی انقلاب اسلامی بوده است و برای تغییر آن نیز باید از طریق قانون عمل شود.

از سوی دیگر مطابق بندح ماده ۱۳۹ برنامه چهارم توسعه تغییر یا ادغام واحد های استانی که به موجب قانون ایجاد شده اند با تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد بود بنابراین طرح واگذاری سازمان مدیریت استانی به استانداریها مخالف است.

۸- در ایران سیستم قدرالی و دولت محلی وجود ندارد بنابراین استانداریها در عمل دستگاه بخشی هستند و نمی توانند مسئولیت کل دستگاه ها را بر عهده گیرند و وظیفه فرایختی داشته باشند و به دلیل بسیط بودن کشور ما، واحد های استانی شخصیت حقوقی مستقل ندارند و استانداران منتخب مردم نیستند که به مثابه رئیس جمهور عمل کنند. بنابراین سوال این است که در صورت واگذاری وظایف سازمان مدیریت چه مکانیزمی برای تخصیص منابع به استانها و پیگیری اهداف ملی وجود خواهد داشت.

- تعطیلی نشriات شرق، نامه، حافظ، خاطره، توقف روزگار، انتشار مجدد ایران هیات نظارت بر مطبوعات طی اعلامیه ای در تاریخ ۸۵۶/۲۱ حکم توافق روزنامه شرق را صادر کرد. مهمترین تخلف این روزنامه درج مطلب تحریک آمیز و تضعیف همبستگی ملی عنوان شده است. هیات نظارت بر مطبوعات اعلام می دارد که بعد از چاپ کاریکاتور برای اخیرین بار، هیات نظارت پیشنهاد داد که نسبت به معرفی فرد جدیدی به عنوان مدیر مسئول اقدام شود روزنامه شرق نه تنها تارو ز آخر به پیشنهاد هیات پاسخ نداد بلکه صاحب امتیاز این نشریه در آخرین روز مهلت پیشنهادی تقاضای مهلت جدیدی کرد که هیات با توجه به رویه روزنامه در طول یک ماه اخیر و تداوم تخلفات که در جلسه ۸۵۷/۱۹ اعلام کرده بود پرونده را مفتوح گذاشت و نسبت به بررسی پرونده اقدام و به اتفاق آراء مطابق قانون رویه ای که تاکنون در دولتهای مختلف عمل شده، نسبت به توافق روزنامه و معرفی آن به دادگاه صالحه اقدام می شود. شایان ذکر است که روزنامه شرق از اتهام "قویت ها" و "توهین به ستارخان" تبرئه شد. اما موارد دیگر اتهامی در حال رسیدگی است.

برخی از تخلفات شرق بدین شرح اند:^{۱۴}

۹- ۸۵۷/۱۷ توهین به ستارخان که موجب ناراحتی شدید مردم غیور مناطق مختلفی از ایران گردید و منجر به تذکر شدید و اخطار نهایی به روزنامه شد.

۱۰- ۸۲/۷۱۳ استهزار انقلاب

۱۱- ۸۲/۶۲۱ تحلیل غیرواقعی از نسبت میان حکومت و حوزه های علمیه

۱۲- ۸۴/۷۱۴ تمسخر احکام دینی

۱۳- ۸۵/۷۱۴ ترویج اندیشه های مارکسیستی

۱۴- ۸۵/۷۱۶ تحریف تاریخ و اتهام حمایت از شاه به یکی از مراجع مسلم تقليد

۱۵- ۸۵/۶۳۰ تمسخر مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی درباره ممنوعیت پخش فیلم های مروج سکولاریسم و

۱۶- ۸۵/۶۱۶ درج کاریکاتور موهن.

در ایران سیستم قدرالی و دولت محلی وجود ندارد بنابراین استانداریها عمل دستگاه بخشی هستند و نمی توانند مسئولیت کل دستگاه ها را بر عهده گیرند و وظیفه فرایختی داشته باشند و به دلیل بسیط بودن کشور ما، واحد های استانی شخصیت حقوقی مستقل ندارند و استانداران منتخب مردم نیستند که به مثابه رئیس جمهور عمل کنند. بنابراین سوال این است که در صورت واگذاری وظایف سازمان مدیریت چه مکانیزمی برای تخصیص منابع به استانها و پیگیری اهداف ملی وجود خواهد داشت.

بنابراین سوال این است که در

صورت واگذاری وظایف

سازمان مدیریت چه مکانیزمی

برای تخصیص منابع به

استانها و پیگیری اهداف ملی

وجود خواهد داشت

-تعطیلی روزگار:

روز دوشنبه مورخ ۸۵/۷/۱ هیات نظارت بر مطبوعات اعلام کرده است که مطابق بند ب ماده ۳۳ پس از توقیف یک نشریه انتشار هر نوع تشریه دیگر به جای نشریه توقیف شده به نحوی که با نشریه مذکور از نظر نام، علامت و شکل مشتبه شود منوع است و نشریه جدید بلا فاصله متوقف می گردد.

با توجه به مواد قانونی نشریه روزگار، با تغییر در شماره طراحی صفحات و درج مطالب خارج از زمینه مصوب و عدم توجه به تذکرات مکرر برای اصلاح این تخلفات با اکثریت آراء مطابق بند ب ماده ۳۳، نشریه روزگار را توقیف کرد.

اما طبق نظر یک حقوقدان معانی واژه های نام علامت و شکل روشن و ضابطه تشخیص آن هم عرف است نام منظور نام نشریه که نام روزگار و شرق بهم شیوه نیست، علامت به معنای شکل و طراحی نام نشریه است که به آن لوگو گفته می شود که علامت روزگار به سبک نستعلیق تعین خط ساده و معمولی است و هیچ علامت خاصی ندارد و شکل گرافیکی نشریه روزگار نیز با شرق اصلاً شباهتی ندارد. لذا بند ب ماده ۳۳ قانون مطبوعات در اینجا مصدق ندارد نشریه حافظ با توجه به تبصره ۱۱ قانون مطبوعات لغو مجوز شد پس از ۳۲ شماره مجله اولی و فرهنگی حافظ با حکم هیات نظارت بر مطبوعات در تاریخ ۸۵/۶/۲۱ متوقف شد.^{۱۰}

-بازگشایی ایران:

روزنامه ایران که در اوایل خرداد در پی چاپ کاریکاتوری در صفحه طنز کودکان ایران جمعه، با رای هیات نظارت بر مطبوعات توقیف و پرونده آن به دادسراسرا ارسال شده بود با رای شعبه ۱۰۶ مجتمع قضائی شهید بهشتی شبه ۶ آبان انتشار خود را از سر گرفت.

-برگزاری همزمان انتخاب مجلس خبرگان رهبری و شوراهای اسلامی و انتخابات میان دوره‌ای مجلس آزمون علمی داوطلبان انتخابات چهاردهمین دوره مجلس خبرگان رهبری ۵ آبان ماه با حضور بیش از ۲۰۰ نفر در تهران و قم همزمان در نهاد شورای نگهبان و مدرسه فیضیه قم برگزار شد. براساس روال مجلس خبرگان اعضاً فعلی مجلس خبرگان و کسان که اجتهدادشان از سوی حضرت امام (ره) و مقام معظم رهبری تایید شده است نیازی به حضور در انتخابات ندارند. تعدادی از کاندیداهای که اجتهد خود را قطعی می دانند و از سوی شورای نگهبان به امتحان دعوت شده‌اند حاضر به شرکت در امتحانات نشده‌اند. برای این دوره از انتخابات ۴۹۳ نفر ثبت نام کردن که ۱۲۸ نفر انصراف دادند و صلاحیت ۲۰۱ نفر احراز نشد. صلاحیت ۱۶۴ نفر از لحاظ علمی و عمومی احراز شد. ۱۲۸ نفر به عدم صلاحیت خود اعتراض کردند که اعتراض‌ها در هیات مرکزی و نشست شورای نگهبان مطرح و بررسی و صلاحیت دو نامزد دیگر به تایید رسید.^{۱۱}

در پایان فرصت یک هفته‌ای ثبت نام داوطلبان انتخابات شوراهای اسلامی کشور ۲۴۸۵۷۶ نفر داوطلب شوراهای اسلامی شهر و روستا شدند. ۱۹۷۸ نفر که ۱۶۸۸ نفر از آنان مرد و ۲۹۰ نفر زن هستند در حوزه شهرستان تهران ثبت نام کردن. از مجموع ۲۴۸ هزار داوطلب ورود به شوراهای اسلامی شهر و روستا در سراسر چهار چهار درصد از آنها رد صلاحیت شدند.^{۱۲}

چهار مهر ماه رای شعبه اول تجدیدنظر دیوان عدالت اداری درخصوص پرونده باشگاه صنعت نفت آبادان صادر شد. در متن رای صادره که تسلیخ ای از آن: «ما حاصل دادخواست تجدیدنظر خواهی این است که فدراسیون فوتبال جمهوری اسلامی ایران به دادنامه شماره ۱۲۵۶/۱۹/۱۴۶۸ شعبه دهم بدی دیوان عدالت اداری مبنی بر ورود شکایت موسسه فرهنگی ورزشی صنعت نفت آبادان و اعلام نتیجه بازی با تیم راه آهن سه بر صرف به نفع صنعت نفت آبادان، معارض می باشد که با توجه به محتويات پرونده، نظر به این که از طرف تجدیدنظر خواه نسبت به دادنامه تجدیدنظر خواسته اعتراض موجه و موثری به عمل نیامده و با بررسی سوابق امر بر کیفیت رسیدگی و اعمال مقررات نیز ایراد و اشکالی که پاسخ دادنامه بدی را بایجاب نماید، مشهود نیست، لذا بارد تجدیدنظر خواه دادنامه بدی عیناً تایید و استوار می گردد و رای صادره قطعی است.» (ایسنا ۱۰/۸۵۷/۴) شعبه ۱۰ دیوان عدالت اداری، پیش از این رای خود را به سود باشگاه صنعت نفت آبادان صادر و به ابطال رای شورای عالی انصباطی فدراسیون فوتبال حکم کرده بود.

بخشی از متن این رای به شرح زیر است:

مرجع رسیدگی: شعبه ۱۰ دیوان عدالت اداری

شاکی: موسسه فرهنگی ورزشی صنعت نفت آبادان

طرف شکایت: شورای عالی انصباطی فدراسیون فوتبال جمهوری اسلامی ایران

موضوع شکایت: بطال رای مورخ ۸۴۷۲۵ صادره از شورای مذکور و بطال کلیه آثار آن به شرح متن دادخواست گردش کار؛ شاکی با نقدیم دادخواست و ضمائم آن تفاضلی رسیدگی به شرح فوق را نموده که پس از وصول دادخواست وارجاع به این شعبه تحت کلاسه بالا ثبت پرونده با گزارش مدیر دفتر شعبه واصل و پس از رسیدگی های لازمه در تاریخ فوق شعبه به تصدی امضا کننده زیر تشکیل و بالعلام ختم دادرسی ذیلام مباردت به صدور رای می نماید. رای دیوان: درخصوص شکایت موسسه فرهنگی ورزشی صنعت نفت آبادان به مدیریت عاملی ناصر گودرزی علیه شورای عالی انصباطی فدراسیون فوتبال جمهوری اسلامی ایران مبنی بر بطال رای مورخ ۸۴۷۲۵ شورای عالی انصباطی و پس رفع کلیه آثار آن و الزام طرف شکایت به اعمال بند ماده ۳۹ آین نامه انصباطی فدراسیون فوتبال با ملاحظه مفاد شکایت شاکی، لایحه جوابیه و بررسی محتويات پرونده اولا: طرف شکایت ایراداتی به صلاحیت دیوان عدالت اداری به شرح ذیل نموده است:

الف: فدراسیون های ورزشی آماتوری جمهوری اسلامی ایران به شرح ماده یک اساسنامه داخلی در موسسات عمومی غیردولتی بوده و از مصادیق ماده یازده قانون دیوان عدالت اداری خارج است.

پاسخ ایراد: نظر به این که به موجب قانون تفسیر ماده یازده قانون دیوان عدالت اداری در رابطه با قانون فهرست نهادها و موسسات عمومی غیردولتی مصوب ۷۴۷/۱۱ رسیدگی به شکایات علیه نهادها و موسسات عمومی غیر دولتی در صلاحیت دیوان عدالت اداری قرارداده شده و از طرفی به موجب مصوبه ۷۴۶/۵-۰ مورخ ۲۶۴۲۹ ت ۴۶۶ مورخه ۸۷/۵ هیات محترم وزیران، فدراسیون های ورزشی آماتوری جمهوری اسلامی ایران جزو موسسات عمومی غیردولتی تلقی شده اند و با توجه به این که به موجب بند ۱۱ قانون لایحه الحق بند های ۱۱ و ۱۲ به قانون فهرست نهادها و موسسات عمومی غیردولتی فدراسیون های ورزشی آماتوری (از جمله فدراسیون فوتبال) جزو موسسات و نهادهای عمومی دولتی احصا شده موضوع تفسیر فوق الذکر مجلس محترم شورای اسلامی می باشند، لذا ایراد غیردولتی فدراسیون فوتبال با توجه به اساسنامه و تفسیر مجلس محترم و قانون لایحه العابنده ای ۱۱ و ۱۲ مذکور و در تیجه عدم صلاحیت دیوان و جاهت قانونی نداشته و مردود اعلام می گردد.

الزام فدراسیون های عضو توسط فیفا مبنی بر این که مسائل انصباطی فدراسیون های عضو بایستی در کمیته انصباطی فوتبال محل رسیدگی شود منافعی با صلاحیت دیوان عدالت اداری که مرجع عالی جهت تقضی یا تایید تصمیم و یا اقدامات افراد حقیقی و حقوقی موضوع ماده ۱۱ قانون دیوان عدالت اداری است ندارد.

علی هذا با توجه به موارد مذکور مطالعه اوراق پرونده و مستندات طرفین شکایت حکم به ورود شکایت شاکی و بطال رای مورخ ۸۴۷۲۵ شورای عالی انصباطی فدراسیون فوتبال جمهوری اسلامی ایران و کلیه آثار مرتبا بر آن و الزام طرف شکایت به اعمال بند ۳۹ آین نامه انصباطی درخصوص شکایت مترونه علیه تیم راه آهن صادر و اعلام می گردد.

بدیهی است تیجه کلیه بازیهای انجام شده که مفاد این حکم نسبت به آن در نظر گرفته نشده باشد، بطال می گردد. این رای طرف ۲۰ روز از تاریخ ابلاغ قابل تجدیدنظر خواهد در شعبه تجدیدنظر دیوان عدالت اداری است. (۸۴۶۷۶) خبرگزاری مهر)

پس از اعلام حکم شعبه ۱۰ دیوان عدالت اداری، نایب ریس فدراسیون فوتبال کشورمان هرگونه صدور حکمی از سوی مرجعی غیر از فدراسیون فوتبال درباره مسائل این رشته ورزشی را خلاف مقررات فیفا عنوان کرده و اظهار داشته بود: از طریق وکیل خود تاروشن شدن کامل این مساله نسبت به این رای اعتراض خواهیم کرد. نوآموز در آن زمان به جلسه اخیر فیفا در مراکش اشاره کرد گفت: در این کنگره تصویب شد که تمام مسائل فوتبال داخلی هر کشور در همان کشور حل شود و در صورت ادامه اختلاف نظر آن پرونده، تکلیف آن در دادگاه بین المللی حل اختلاف ورزش مشخص شود. از سوی دیگر وکیل مدافعان فدراسیون فوتبال نیز تاکید کرده بود: مطمئن رای صادره از سوی دیوان عدالت اداری در مرحله تجدیدنظر تقضی می شود و خدمه ای بر استقلال فدراسیون فوتبال وارد نخواهد شد. درباره مقررات فیفا و سخت گیری های احتمالی برای حضور تیم ملی در مسابقات جهانی به خاطر محکومیت فدراسیون فوتبال در این پرونده، بیان داشته بود: فکر نمی کنم این مساله آنقدر پیچیده و مشکل آفرین باشد که به فیفا اعلام شود یا این که فیفا ضمانت اجره ای که پیش بینی کرده را در مورد ما اعمال کند زیرا جمهوری اسلامی ایران، دستگاه قضایی و همه ارکان نظام آن قدر ظرفی و راه حل دارد که یک مساله داخلی را در داخل کشور حل کند.

در هر صورت سوال اساسی این است که آیا دستگاه قضایی نباید از ورود به فدراسیون فوتبال که در امور انصباطی فقط فیفا را مرجع می داند ابا داشته باشد؟ مطابق اصل ۱۷۳ قانون اساسی به منظور رسیدگی به شکایات، تظلمات و اعتراضات مردم نسبت به مامورین یا واحدها یا آئین نامه های دولتی و احراق حقوق آنها، دیوانی به نام دیوان عدالت اداری ... تأسیس می گردد. چنانکه از نص صریح این اصل بر می آید در دیوان عدالت اداری جایگاه خوانده یا مشتکی

عنه یا طرف شکایت به واحدهای دولتی و مامورین آنها اختصاص دارد. و طرح شکایت علیه یک نهاد غیردولتی در دیوان جواز قانونی ندارد. علاوه بر این از نظر صلاحیت نیز دیوان عدالت اداری مرجع رسیدگی به شکایاتی است که در قلمرو اعمال قدرت و اختیارات عمومی به وجود می‌آید. براساس اساسنامه فیفا این حق برای فدراسیون‌های عضو محفوظ است که نسبت به کلیه مسایل داخلی فوتبال کشورشال تصمیم‌گیری کنند و در صورت دخالت سازمانی به غیر از فدراسیون فوتبال نسبت به این حرکت شکایت کنند. براساس مقررات فیفا در صورتی که مفاد اساسنامه فدراسیون بین المللی فوتبال رعایت نشود محدودیت‌های را برای فوتبال آن کشور در نظر خواهد گرفت، به نظر می‌رسد فدراسیون فوتبال ایران بر سر دوراهی قرار گرفته است که یک طرف آن دخالت دستگاه قضائی در امور داخلی آن و طرف دیگر ترس از هر نوع تبیه فیفا به عنوان پایان دخالت است.^۶

محرومیت فوتبال ایران

توامبر ۲۰۰۶ - اول آذر ۱۳۸۵ کمیته اضطراری فیفا که مشکل از رئیس فیفا و یک نماینده از هر شش کنفدراسیون است، فدراسیون فوتبال جمهوری اسلامی ایران بدليل دخالت دولت در امور فوتبال که برخلاف ماده ۱۷ اساسنامه فیفات از تمام فعالیت‌های بین المللی محروم شد.

کمیته اضطراری فیفا پس از اینکه تشخیص داد وضعیت فدراسیون فوتبال با موضوع استقلال فدراسیون‌های عضو در اساسنامه فیفا مغایر است چنین تضمیمی گرفت. طبق اساسنامه فیفا فدراسیون‌ها باید خارج و مستقل از مسیر تصمیم‌سازی دولت‌های کشورشان در تغییر مدیریت فدراسیون باشند.

علاوه کمیته اضطراری فیفا پس از تایید ادامه راه به تصویب رساند:

تشکیل کمیته ساماندهی فدراسیون فوتبال جمهوری اسلامی ایران که ترکیی از نفرات مستقل و مورد اعتماد فیفا AFC خواهد بود. نفرات کمیته فوق را بین دو نهاد تعیین خواهد کرد.

تهیه اساسنامه جدید اصلاح شده براساس اساسنامه فیفا.

برگزار انتخابات جدید نظر نظر فیفا و AFC پس از تایید نهایی اساسنامه.

در بیانیه فدراسیون فوتبال آمده است:

در تمام سالهای گذشته موقیت‌های فوتبال مديون حمایت‌ها و کمک‌های مالی و معنوی دولت می‌باشد. هزینه‌های ساخت و تعمیر و نگهداری ورزشگاه‌ها، اعتبارات باشگاه‌های دولتی و کمک مالی مکرر به فدراسیون متضمن بقای حیات فوتبال بوده و مطمئناً بدون این کمک‌ها فوتبال هیچگاه به این درجه از موقیت نمی‌رسید.

مشکل اساسنامه فدراسیون فوتبال از چهار سال پیش در جریان بوده لیکن تا قبل از جام جهانی هیچ اقدامی نشده بود و تا ۱۰ دی ماه ۱۳۸۵ نیز فرصت برای اصلاح آن وجود داشته و این فدراسیون نظیر ۴۳ کشور دیگر آسیایی که چنین مشکلی دارن حال اصلاح اساسنامه خود می‌باشد.^۷ در این ارتباط رئیس کانون و کلای دادگستری مرکز، اظهار داشت: به موجب ماده واحده قانون لایحه الحق بندهای ۱۱ و ۱۲، به قانون فهرست نهادها و موسسات عمومی غیردولتی مصوب سال ۱۳۷۶ و ماده ۱۱ اساسنامه فدراسیون‌های ورزش آماتوری جمهوری اسلامی ایران مصوب هیات وزیران، فدراسیون‌ها، موسسات عمومی غیردولتی و دارای شخصیت حقوقی هستند.

ری تصریح کرد: موسسات عمومی غیردولتی را ماده ۵ قانون محاسبات عمومی کشور تعریف کرده است و تاریخ ۸۷/۱۱/۱۱ عزل رئیس هر فدراسیون با پیشنهاد یک سوم از اعضای مجمع عمومی فدراسیون‌ها امکان پذیر بود و مجمع با حضور دو سوم اعضاء، رسمیت می‌یافت و تصمیمات آن با اکثریت نصف بعلاوه یک حاضران، معتبر بود.

در تاریخ مذکور در زمان قبول مستولیت رئیس وقت سازمان تربیت بدنی با تصویب هیات وزیران، تبصره‌ای به ماده ۱۰ اساسنامه فدراسیون‌های ورزش آماتوری جمهوری اسلامی ایران اضافه شد که بر مبنای آن قبول استعفا و برکناری روسای فدراسیون‌ها در اختیار رئیس سازمان تربیت بدنی قرار گرفت.

نتیجه تغییری که داده شد، یعنی الحق تبصره موربد بحث به ماده ۱۰ اساسنامه این بود که فردی که در مورد انتخاب روسای فدراسیون‌ها صرفاً حق یک رای داشت، بعد از انتخابات حق و تو و در نتیجه حق نفی نتیجه انتخابات را پیدا می‌کرد.

نخست روح کلی حاکم بر قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران که حکومت را ناشی از اراده ملت و اراده امور را مبتنی بر آرای عمومی و شرکت مردم در اداره امور و تساوی همگان در این مورد می‌داند، دو مین مورد نیز اصل ۲۲ قانون اساسی و سوم مغایرت با تعریف قانونی موسسات و نهادهای عمومی غیردولتی و همچنین مغایرت با نیات کلی قانونگذار در زمینه نحوه برخورد با مسئولان مختلف و روش اخراج و کنار گذاشتن آنها به شرحی که در قوانین استخدامی کشور مندرج است و هیچ مستخدم یا کارگزار یا صاحب منصبی رانمی توان اخراج یا مجبور به استعفا کرد، مگر اینکه تخلف یا جرم او با دادن حق دفاع در مرجع صالح احرار شود.

با این مقدمات می‌توان نتیجه گرفت که چون فیفا، نحوه اقدام در مورد برکناری رئیس فدراسیون فوتبال را مغایر اصول آمادوریسم تلقی کرده و به موجب اساسنامه کمیته بین‌المللی المپیک، آمادوریسم، یک اصل غیرقابل خدشه و بسیار مهم در سیستم ورزشی بین‌المللی به این اقدام دست یازیده و با توجه به اینکه مساله شرکت در المپیک یا مسابقات جهانی، موضوعی بین‌المللی و جهانی و صرفاً اهمیت ملی و داخلی ندارد، اینکه گفته می‌شود این معنا نوعی دخالت در امور داخلی کشور یا دارای رنگ سیاسی است، قابل تأمل به نظر می‌رسد.

کشاورز تصریح کرد: گمان می‌کنم با تلفیق پیشنهاد دوم و یا سوم یعنی اصلاح اساسنامه جدید براساس اساسنامه فیفا و برگزاری انتخابات جدید تحت نظر فیفا و کنفرانس فوتبال آسیا پس از تایید نهایی اساسنامه اصلاح شده شاید بتوان به نتیجه مطلوب رسید شاپور منوجهری، وکیل دادگستری در گفت و گو با ایسا اظهار داشت: مشکل اختلاف فیفا با فدراسیون فوتبال در ایران و بحث عدم مداخله دولت و سازمان تربیت بدنی در امر فدراسیون، مساله جدیدی نیست و بحث این است که متسافانه تعارضی بین مقررات داخلی فدراسیون فوتبال ایران و فدراسیون جهانی وجود دارد.

دکتر علی نجفی توافقنامه هیات مدیریه کانون وکلای دادگستری مرکز در این ارتباط چنین می‌گوید: اقدام فیفا و وزیر تضمیم درباره تعلیق ایران به هیچ وجه قانونی نیست زیرا با فرض اقدام سازمان تربیت بدنی و تخلف از مقررات، با اقدام بعدی دادگان، به نوعی این اقدام قانونمند شد و استعفای وی به نوعی شرایط را به حالت اولیه بازگرداند.

در این تصمیم قطعاً شرایط ایران در صحنه بین‌المللی و حساسیت‌های موجود نیز مدنظر بوده و این تصمیم به نظر خیلی غیرسیاسی نمی‌آید و نوعی اعمال قدرت در آن مشاهده می‌شود.^{۱۷}

یک وکیل دادگستری با این این که مشکل پیش آمده با فیفا و تعلیق فوتبال ایران با اصلاح اساسنامه و در فاصله زمانی اندک قابل حل است، تاکید کرد: هر کس که دوستدار کشور است و ملت، هویت و ایرانیت فرهنگ اسلامی و انقلابی در او وجود دارد، باید برای برونو رفت از این مشکل کمک کند.

غلامرضا رفیعی، وکیل سابق فدراسیون فوتبال در گفت و گو با خبرنگار حقوقی خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسا) درباره تعلیق تیم فوتبال ایران از تمامی فعالیت‌های بین‌المللی از سوی فیفا به دلیل آنچه "دخالت دولت در امور فوتبال" برخلاف ماده ۱۷ اساسنامه فیفا عنوان شده است، اظهار داشت: برای برونو رفت از هرگونه تعلیق راه حل ها و مکانیسم‌های حقوقی و اساسنامه فیفا پیش‌بینی شده است و باید از کمیته حقوقی و رسیس امور حقوقی فیفا پرسید که مصاديق اقداماتی که فدراسیون جمهوری اسلامی ایران باید انجام دهد چه کارهایی است؟

وی با تاکید بر این است که این تعلیق می‌تواند در فاصله زمانی بسیار اندک بر طرف شود، گفت: می‌توانیم با سرسرختی و با مطالبی که در مطبوعات داخلی به اطلاع مردم می‌رسانیم از فشارها بکاهیم و به برخی مواردی که بیشتر فنی است، بپردازیم و از آنجایی که این مورد بحث سیاسی نیست می‌توان آن را در یک فاصله اندک زمانی بر طرف کرد.

رفیعی با اشاره به اینکه همه این مسایل پشت اصلاح اساسنامه است، گفت: علی رغم موارد مورد اشاره فیفا، باید بندوهای مورد نظر که نیازمند اصلاح است به درستی و وضوح مشخص شود و در این فرستاد، هر کسی که دوستدار کشور است و ملت، هویت و ایرانیت فرهنگ اسلامی و انقلابی در او وجود دارد، باید برای برونو رفت از این مشکل کمک کند.

این وکیل دادگستری اظهار داشت: باید افرادی که تاکنون در سازمان تربیت بدنی حضور داشتند و اثر و شر آن را دیدیم و افرادی که تاکنون، بارها به اساسنامه فیفا، مقررات و قوانین مختلف آن مراجعه کرده‌اند و مستولان قبلی مورد مشورت قرار گیرند که در این صورت می‌توان این مشکل را ظرف یک هفته با کار کارشناسی فشرده و رفع موارد این چنینی حل کرد؛ همه چیز بستگی به این دارد که مستولان چقدر با دلسوزی و مدارا عمل کنند.

وکیل سابق فدراسیون فوتبال با اینکه این بحث، بحث ملی است، خاطرنشان کرد: دخالت دولت‌ها در امور فوتبال به معنای دخالت قوه مجریه نیست و به معنای کامل کلمه است و مصاديق مختلفی دارد. این جا دولت به معنای هر آن چیزی است که به نوعی حضور ارکان حاکمیت در حل و فصل اختلافات ورزشی، ارجاع دعواهی ورزشی به مراجع قضایی، برکناری رئیس فدراسیون، عهده‌دار بودن ریاست مجتمع ورزشی توسط مستولان دولتی را در ذهن ایجاد کند و این ها مصاديقی است که باید مشخص شود.

رفیعی با اشاره به اینکه کشور ما حدود سی سال پیش از مقبولیت در سازمان ملل متحد، عضو فدراسیون فوتبال (فیفا) بوده است، افزود: اساسنامه فیفا برای اعضا فقط تکلیف نیست بلکه هر عضو فیفا تکالیف و حقوقی دارد. با قدری تامل و تعمق می‌توان در این قضیه پیش رفت و معتقدم راه حل تمام این برونو رفت‌ها هماناً اساسنامه خواهد بود.

وی در رابطه با سه بند مورد اشاره از طرف فیفا جهت خروج از حالت تعليق، اظهار داشت: از مواردی که در اساسنامه باید اصلاح شود، این است که نباید رئیس مجمع، معاون سازمان تربیت بدنه باشد و باید فردی آشنا به فوتبال باشد، مشکل دیگر این است که هیچ کدام از مقامات فوتبالی نباید تحت تعقیب کیفری قرار گیرند.

۱- قانون بودجه سال: ۸۲: بند ب تبصره ۱، شق ۸ بند ب تبصره ۴، شق ۲ بند ب تبصره ۶، شق ۳ بند الف، شق ۴ بند الف، بند ب تبصره ۶، بند پ تبصره ۶، بند ث تبصره ۶، بند ث تبصره ۶، بند ۱۸ بند ۷ تبصره ۱۹.

قانون بودجه سال: ۸۳: شق ۳ بند الف تبصره ۱، بند ب، بند ث تبصره ۳، شق ۲ بند ب تبصره ۴، بند ث تبصره ۴، شق ۲ بند الف تبصره ۶، شق ۴ بند الف تبصره ۶، بند ب تبصره ۶، بند پ تبصره ۶، بند ث تبصره ۶. قانون بودجه سال: ۸۴: بند ۷ تبصره ... ۲: مبالغه موافقت نامه با سازمان مدیریت برنامه‌ریزی کشور یا استان... تبصره ۳ بند الف، تبصره ۷ بند الف، شق ۳ تبصره ۱۲ بند الف، تبصره ۱۲ بند ب، تبصره ۱۲ بند پ، تبصره ۱۲ بند ث: به سازمان مدیریت استان اجازه داده می‌شود نسبت به اجرای بند چ ماده ۴۳ قانون وصول برخی درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد معین ۷۳/۲/۲۸ اقدام و وجود حاصل را به حساب درآمد اختصاصی واریز نماید.

قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی اجتماعی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران: ۱۳۷۹: ۷۰ م تبصره ۳ (از سازمان برنامه بودجه استان نام برده شده زیرا که هنوز سازمان مدیریت و برنامه‌تشکیل شده است)، بند ۷ ماده ۷۰، تبصره ۷۷، ماده ۸۱.

قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی اجتماعی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران: بند و ماده ۱۰۵... با همانگی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان تهیه و پس از تصویب شورای برنامه‌ریزی توسعه استان به اجرا درآورند.

تبصره ماده ۹۰: قانون محاسبات عمومی مصوب سال ۱۳۶۶.

۲- خبرگزاری جمهوری اسلامی (ایران) ۸۵/۷/۲۴

۳- مهرنیوز ۸۵/۷/۲۵

۴- حاجی عبدالوهاب استاندار سمنان مهرنیوز ۸۵/۷/۲۸ سید صولت مرتضوی ۸۵/۷/۳

۵- حاجی عبدالوهاب استاندار سمنان

۶- مهر نیوز ۸۵/۷/۲۵

۷- دکتر نجفی ۸۵/۷/۲۶ دکتر موسی غنی نژاد، مهر نیوز ۸۵/۷/۲۸، دکتر فرهاد رهبر ۸۵/۷/۲۵، عمام افروع ۷/۲۶

۸- مثبوع: مهرنیوز ۸۵

۹- محمد خوش چهره، کیهان، ۸۵/۸/۲۷ و غلامرضا تاجگردون خبرگزاری فارس، ۸۵/۷/۳۰

۱۰- غلامرضا تاج گردون خبرگزاری فارسی، ۸۵/۷/۳۰

۱۱- احمد توکلی عضو کمیسیون برنامه و بودجه و محاسبات روزنامه رسالت ۸۵/۷/۲۶

۱۲- مهرنیوز ۸۵/۷/۱۵

۱۳- لایحه قانونی شورایعالی انقلاب اسلامی راجع به تشکیل سازمان برنامه و بودجه استانها ۵۹/۴/۱۵ ماده واحد: اجازه داده می‌شود که در اجرای سیاست تقویت مبانی نظام عدم تمرکز و حذف تشکیلات زائد اداری و

افزایش کارایی سازمانهای دولتی دفاتر برنامه و بودجه و دفاتر مناطق آماری استانها با پرسنل و بودجه و وسائل و لوازم اداری مربوط در یکدیگر ادغام شده سازمان برنامه و بودجه استانها به وجود آید.

۱۴- مهرنیوز، ۸۵/۶/۲۱

۱۵- مثبوع ایستانیوز ۸۵/۸/۱

۱۶- مثبوع: اعتماد ملی، ۸۵/۸/۶

۱۷- مثبوع: ایرنا، ۸۵/۹/۱۶

۱۸- مثبوع مهرنیوز، ۸۴/۶/۲۶

۱۹- مثبوع: مهرنیوز، ۸۵/۹/۴

۲۰- مثبوع: سایت اتحادیه کانون‌های وکلای دادگستری ایران